

Gaudeamus

Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca

Facultatea de Psihologie și Științe ale Educației

Școala Doctorală *Educație, reflecție, dezvoltare*

Factori de mediu și personali care influențează tranziția studenților cu dizabilități de la Colegiile pedagogice la profesia didactică

Rezumat extins

Caordonator doctorat:

Prof. univ. dr. Stan Nicolae Cristian

Doctorand
Edna Zafrir

CLUJ-NAPOCA, 2019

Cuprins

INTRODUCERE	10
Capitolul I: Fundamente teoretice	14
I.1.1 Scopul	14
I.1.2 Corpul profesoral.....	15
I.1.3 Accessibilitatea în predare	16
I.1.4 Legislație și atitudini	16
I.1.5 Climatul organizațional	17
I.1.6 Studenții cu dizabilități aflați în programe de pregătire pentru profesia didactică	18
I.1.7 Autoeficacitatea.....	18
I.1.8 Autoeficacitatea în căutarea unui loc de muncă.....	19
I.1.9 Expectanțe.....	19
I.1.10 Modalități de coping în stres	20
Capitolul II: Abordarea cercetării și metodologia	20
II.1 Scopurile cercetării	20
II.2 Întrebările de cercetare	21
II.3 Ipotezele de cercetare	22
II.4 Variabilele cercetării	23
II.5 Abordarea metodologică mixtă: avantaje și dezavantaje	23
II.6 Cercetarea cantitativă și calitativă.....	24
II.7 Designul cercetării	25
II.8 Populația de cercetare și eșantionarea	29
II.8.1 Eșantionul cantitativ –Corp profesoral.....	29
II.8.2 Eșantionul calitativ – Corp profesoral.....	29
II.8.3 Eșantionul cantitativ – Studenți – Pre-test.....	29

II.8.4 Eșantionul cantitativ – Studenți– Post-Test.....	29
II.8.5 Eșantionul calitativ – Studenți	Error! Bookmark not defined.
Capitolul III: Rezultate	29
III.1 Rezultatea emergente din Întrebarea de cercetare nr. 1 și din Ipoteza nr. 1: Facultate	Error! Bookmark not defined.
III 1.1 – Rezultate calitative	31
III.2 Rezultatea emergente din Întrebarea de cercetare nr. 2 și din Ipoteza nr. 2.....	33
III.2.1 Rezultate cu privire la accesibilitatea predării.....	35
III.2.3 Rezultate calitative ale interviurilor cu privire la accesibilitatea predării.....	37
III.3 Rezultatea emergente din Întrebarea de cercetare nr. 3 și din Ipoteza nr. 1.....	38
III.4 Rezultatea emergente din Întrebarea de cercetare nr. 1 și din Ipoteza nr. 1 Studenți.....	38
III.5 Rezultatea emergente din Întrebarea de cercetare nr. 2 și din Ipoteza nr. 2.....	39
III.6 Rezultatea emergente din Întrebarea de cercetare nr. 3 și din Ipoteza nr. 3.....	39
III.7 Rezultatea emergente din Întrebarea de cercetare nr. 4 și din Ipoteza nr. 4.....	39
Capitolul IV: Concluzii și recomandări	Error! Bookmark not defined.
IV.1 Regândirea accesibilității academice pentru studenții cu dizabilități.....	Error! Bookmark not defined.
IV.2 Implicații și recomandări	44
IV.3 Contribuția la cunoașterea teoretică	44
IV.4 Contribuția la cunoașterea practică: Cercul speranței	44
IV.5 Direcții viitoare de cercetare	45
Bibliografie	Error! Bookmark not defined.

REZUMAT

Problema tranziției cadrelor didactice cu dizabilități la predarea efectivă și abilitatea lor de a lucra în domeniu ridică probleme atât în rândul membrilor facultăților și colegiilor, cât și în rândul studenților cu dizabilități care trebuie să facă față dificultăților presupuse de studiile urmate, dar și faptului că ei înșiși sunt studenți cu dizabilități.

În această lucrare s-au studiat două populații: În studiul 1 am examinat atitudinile și credințele facultății cu privire la șansele de succes ale studenților cu dizabilități în învățământul universitar și în profesia didactică, precum și percepția profesorilor asupra accesibilității în predare. În studiul 2 am examinat atributele personale ale elevilor cu dizabilități: auto-eficacitatea, eficiența în căutarea unui loc de muncă, strategiile de coping și barierele cu care se confruntă în tranziția de la învățământul superior la statutul de profesor. Un alt scop a fost acela de a examina influența a două programe de intervenție care au fost dezvoltate în colegiu pentru a promova oportunitățile elevilor cu dizabilități de a se integra cu succes în studiile universitare și profesia didactică.

Metodele și designul cercetării: s-au folosit metode mixte, fiind utilizate metode cantitative și calitative. În ambele studii au fost implementate programe de intervenție și cele două populații au fost examinate înainte și după participarea la program, pentru a identifica influența fiecărui program asupra fiecărei variabile a populației. În studiul 1, scopul programului a fost de a îmbunătăți atitudinile și credințele față de studenții cu dizabilități și față de accesibilitatea colegiului și accesibilitatea didactică a facultății. În studiul 2, programul urmărește să sporească auto-eficacitatea studentului, să-și evalueze propria muncă și să-și îmbunătățească strategiile de coping.

Rezultatele au evidențiat schimbări ale atitudinilor și credințelor profesorilor față de diferite dizabilități, în diferitele situații studiate. S-au observat schimbări în așteptările lor privind succesul studenților în cele două situații generale, în cazul studiilor universitare și în angajare. De asemenea, am constatat că nu au fost înregistrate schimbări în cele două domenii de predare: în așteptările corpului profesoral față de șansele de succes ale studenților cu dizabilități în predarea studiilor și în predarea efectivă. Percepțiile acestora privind accesibilitatea colegiului au fost îmbunătățite, în timp ce percepția lor asupra accesibilității în ceea ce privește predarea a

scăzut. O cunoaștere prealabilă a facultății de către o persoană cu dizabilități îi sporește acesteia atitudinea și așteptările. În studiul 2 rezultatele au arătat și o schimbare diferențiată a percepțiilor studenților după ce au participat la programul de intervenție: o îmbunătățire a achizițiilor de competențe, dar o scădere a percepției lor asupra autoeficacității personale, a autoeficacității în căutarea unui loc de muncă și unele îmbunătățiri în strategiile de coping. Rezultatele au fost analizate în funcție de implicațiile lor teoretice și practice.

Concluziile cuprind un nou model comun student-profesor, modelul "Circles of Hope" bazat pe teoria sistemelor generale (Zafir, 2018) Acest model subliniază faptul că sistemele sunt implicate în mod inerent în relațiile și legăturile reciproce care au efecte reciproce directe și indirecte asupra tuturor celor implicați. Modelul descrie modul în care ambele populații suferă o schimbare în conformitate cu obiectivele generale ale procesului, și anume acela de a realiza accesibilitatea academică la Colegiu.

Cuvinte cheie: *accesibilitate, climat organizațional, teorii ale schimbării, programe de intervenție, studenți cu dizabilități, corp profesoral, program de formare a profesorilor, atitudini, stigmatizare, autoeficacitate, căutarea unui loc de muncă, eficacitate.*

INTRODUCERE

Fundamentele cercetării

La vârsta adultă timpurie, care este stadiul vieții dintre adolescență și 20 de ani, indivizii își dezvoltă identitatea și iau decizii importante cu privire la profesiile și ocupațiile lor viitoare (Arnett, 2010, 2012; Hirschi, 2004, 2005). Această sarcină de formare a identității și de luare a deciziilor privind viitoarea carieră și tranziția de la educație la ocuparea forței de muncă este una dintre cele mai importante sarcini de dezvoltare a maturității și are implicații asupra viitorului social și economic al fiecăruia, precum și asupra bunăstării viitoare. Această etapă de dezvoltare este deosebit de importantă în ceea ce privește adulții tineri cu dizabilități. (Cinamon, 2014).

Pentru adulții tineri cu dizabilități, tranziția de la educație la angajare este deosebit de stresantă (Desivilya, Raz & Rottman, 2013; Gillies, 2012; Holton, 1999) și afectează capacitățile lor de a face față în mod eficient provocărilor. Elevii cu dizabilități, implicați în programele de formare a cadrelor didactice se confruntă cu aceleași griji pe care le întâmpină și studenții fără deficiențe, dar și cu presiuni suplimentare care rezultă din obstacole personale și grijile legate de profesia didactică, precum și din obstacolele externe care derivă din atitudinile altora ori din credințele și atitudinile facultății cu privire la abilitățile acestor studenți de a răspunde provocărilor programului de formare a cadrelor didactice și, ulterior, de a lucra ca profesori.

Perspectiva umanistă care este în prezent comună în întreaga lume și, totodată și în Israel, considerând handicapul un construct social și nu doar o definiție medical-funcțională. La baza acestei abordări se află convingerea că persoanele cu dizabilități au dreptul de a participa pe deplin în toate domeniile vieții, inclusiv în învățământul superior și în ocuparea forței de muncă, în spiritul Legii egalității de șanse pentru persoanele cu dizabilități (israeliană) din 1988 și Regulamentul 2016 privind accesibilitatea în învățământul superior, care au fost adoptate în urma Regulamentelor privind accesibilitatea serviciilor din 2005. Regulamentul din 2016 sporește șansele ca tinerii cu dizabilități să participe la învățământul superior în funcție de abilitățile și aspirațiile profesionale ale acestora.

Din această abordare, care constituie fundamentul cercetării actuale, accesibilitatea academică în colegiile de formare a cadrelor didactice ar trebui examinată din două perspective. O perspectivă este cea a mediului și dacă mediul este capabil să abordeze situația studenților cu dizabilități holistic, inclusiv sub aspectul capacităților și provocărilor lor. A doua perspectivă este perspectiva elevilor cu dizabilități, a mecanismelor de adaptare și a capacităților acestora.

Cercetarea actuală examinează efectul a două programe de intervenție desfășurate la un

colegiu de pregătire a cadrelor didactice. Aceste programe au fost concepute (a) pentru a îmbunătăți atitudinile facultăților față de elevii cu dizabilități, pentru a ameliora credințele și așteptările facultății cu privire la șansele de succes ale acestor studenți în programul profesoral și pentru a îmbunătăți eficiența studenților și modalitățile de a face față tranziției provocatoare de la educație la profesură. Premisa de bază a studiului actual a fost că un climat de susținere, încurajare și sprijin la Colegiu, lipsit de stigmate, ar ajuta studenții cu dizabilități să se integreze în programul de formare a cadrelor didactice și să devină angajați ca profesori, încrezători în propriile lor abilități.

Lacune în cunoaștere

Studenții cu dizabilități din colegiile de pregătire a profesorilor constituie un grup unic de studenți din învățământul superior. În plus față de cerințele obișnuite pe care trebuie să le îndeplinească toți elevii din programele de pregătire a cadrelor didactice, elevii cu dizabilități se confruntă cu provocări suplimentare legate de percepția mediului înconjurător cu privire la disabilitățile lor și de aptitudinea lor percepută de a studia și de a lucra în profesia didactică. Elevii cu dizabilități se confruntă de obicei cu atitudini și stigmatizări negative din partea persoanelor fără dizabilități, ceea ce face dificilă dezvoltarea unei percepții pozitive asupra capacității lor de a fi profesori sau de a dezvolta o percepție pozitivă asupra rolului de profesor. Aceste provocări creează obstacole enorme și stres pentru studenții cu dizabilități în timpul studiilor și în tranziția către profesia de didactică, care trebuie depășite pentru a se putea realiza o tranziție de succes spre munca de profesor.

Cele mai multe studii privind studenții cu dizabilități incluși în învățământul superior s-au concentrat asupra studenților cu deficiențe de vedere (de exemplu, Matthews, Anderson și Skolnick 1987, Vogel et al., 1999) și numai câteva studii au examinat perspectivele succesului studenților cu dizabilități sau efectul accesibilității campusului și accesibilitatea în învățământul superior (de exemplu, Hess, Ron, Merk-Zigdon și Gilat, 2014). Puține studii au examinat, de asemenea, efectele reciproce ale mediului și ale climatului organizației colegiilor asupra studenților cu dizabilități și personalității lor, elemente care sunt implicate în succesul studenților cu dizabilități, inclusiv efectele credințelor de auto-eficacitate ale acestor studenți și căile utilizate pentru a se confrunța cu stresul privind tranziția la profesia didactică. În Israel, au fost realizate puține studii privind studenții cu dizabilități din învățământul superior și în colegii

didactice (de exemplu, Leyser, 2011, Reiter & Schalock, 2008, Tabakman, 2008). Lipsa studiilor subliniază lipsa de cunoștințe teoretice și practice privind acest subiect important

Teorie și practică

Studiul actual analizează schimbările din ultimii ani în ceea ce privește atitudinile și concepțiile privind persoanele cu handicap și transformarea importantă care a avut loc, de la modelul medical la modelul social, care solicită societății să respecte și să sprijine eforturile pe care persoanele cu handicap le investesc în funcționarea independentă, în ciuda handicapului lor.

Inovația acestui studiu se concentrează pe factorii care afectează includerea studenților cu dizabilități care studiază pentru a deveni profesori, inclusiv factorii de mediu (atitudini și convingeri ale facultăților și climatul de accesibilitate) și factori individuali (perspectivele studenților cu dizabilități). Acest studiu evaluează schimbarea determinată de două programe de intervenție desfășurate într-un campus din colegiu, care implică aceste două populații: facultatea și studenții cu dizabilități. Combinația dintre instrumentele de cercetare calitativă și cantitativă, aplicate în două momente în timp face posibilă urmărirea schimbărilor complexe pe care participanții le-au suferit de-a lungul timpului și susține o analiză holistică a procesului din perspectiva acestor două populații. Astfel, studiul contribuie la identificarea modalităților de construire a unui climat pozitiv în campus, care să sprijine accesibilitatea și să ajute studenții cu dizabilități admiși în programul de formare a cadrelor didactice să-și dezvolte întregul potențial. Deși este dificil să se generalizeze dintr-un singur caz la întreaga populație, cunoștințele dobândite din acest studiu oferă, fără îndoială, o bază pentru luarea deciziilor viitoare de către factorii de decizie care proiectează și evaluează programele de sprijin pentru facultate și pentru studenții aflați în programele de formare a cadrelor didactice.

Domeniul de cercetare

Cercetarea a fost realizată în 2016-2017 la un colegiu didactic din Israel. Două grupuri au participat la cercetare: Primul grup a cuprins 96 de membri ai facultății care au completat chestionare înainte de a participa la un program de intervenție și 68 de membri ai facultății care au completat aceleași chestionare după participarea la programul de intervenție. (din 96 de membri ai facultății 68 au completat chestionarul înainte și după)

Cel de-al doilea grup a cuprins 23 de studenți cu diferite dizabilități care au completat chestionare înainte de a participa la un program de intervenție și 12 cu dizabilități, care au completat chestionare după participarea la programul de intervenție. Programele au fost desfășurate în anul universitar 2016-2017 cel de intervenție asupra facultăților a început în octombrie 2016, la începutul anului universitar, iar programul de intervenție pentru studenți a început în decembrie, după ce au fost identificați studenții care îndeplinesc criteriile de eligibilitate.

Fiecare grup a completat chestionare înainte și după participarea la un program de intervenție. Chestionarele facultăților privesc atitudinile și credințele facultăților despre șansele de succes ale elevilor cu dizabilități de a se integra în studiile academice și în profesia didactică, precum și accesibilitatea la facultate. Studenții au completat chestionare care au măsurat eficacitatea generală, autoeficacitatea în căutarea unui loc de muncă și modalitățile de a face față stresului, atât înainte, cât și după participarea la programul de intervenție.

Secțiunea calitativă a cercetării a constat din interviuri cu un grup de membri ai facultății care au participat la programul de intervenție și cu un grup de studenți cu dizabilități care au participat la programul de intervenție, în scopul îmbogățirii informațiilor provenite din chestionare și discutarea în detaliu a mai multor subiecte care nu au fost abordate în chestionarele cantitative.

Capitolul I: Fundamentele teoretice

I.1.1 Scopul cercetării

Studiul actual se concentrează asupra accesibilității academice într-un campus de colegiu didactic din Israel din perspectiva a două populații: studenții cu dizabilități admiși în programul de formare a cadrelor didactice și facultate. Studiul examinează schimbările pe care fiecare grup le-a înregistrat în timpul unui program de intervenție administrat timp de un an. Studiul examinează aspectele de mediu și individuale, precum și obstacolele implicate în trecerea de la studiile de pregătire a cadrelor didactice la profesarea efectivă.

Acest studiu integrează trei domenii ale cunoașterii: educația, psihologia și comportamentul organizațional. Prin urmare, revizuirea literaturii este împărțită în trei secțiuni principale. Prima secțiune cuprinde literatura cu privire la elementele de mediu implicate în tranziția studenților cu dizabilități pentru a lucra ca profesori. Această secțiune acoperă schimbările legale din Israel și din întreaga lume cu privire la atitudinile față de persoanele cu dizabilități și descrie elementele climatului și atitudinii organizației accesibile. Cea de-a doua secțiune cuprinde componentele de personalitate ale studenților cu dizabilități incluși în programul de formare a cadrelor didactice, inclusiv conceptul de auto-eficacitate generală, strategiile de coping privind stresul, auto-eficacitatea în căutarea unui loc de muncă și rezultatele așteptate. Cea de-a treia secțiune introduce teoriile schimbării, inclusiv schimbarea atitudinii și schimbarea personală, și analizează modelele programelor de intervenție utilizate în Israel și în întreaga lume.

Cadrul conceptual al cercetării se bazează pe teoriile și ideile privind problemele de atitudine față de persoanele cu dizabilități și percepțiile personale despre sinele persoanelor cu dizabilități și implicațiile lor conceptuale. Prin urmare, cadrul conceptual al cercetării este legat de câteva elemente independente, dar care se influențează reciproc: instituția de învățământ – colegiul (elemente de mediu care includ legi, atitudini și climat organizațional), studenții cu dizabilități din programul de formare a profesorilor de la colegiu (aspecte individuale în tranziția de la formarea cadrelor didactice la locul de muncă) și programele de intervenție specifice.

Modelul programelor de intervenție este foarte important, deoarece conectează cele două populații și explică diferențele în concentrarea și atitudinea fiecărei populații. Modelul de mai jos descrie elementele cadrului conceptual și legătura dintre aceste elemente:

Figura 1.I: Cadrul conceptual

I.1.2 Corpul profesoral

Cadrele didactice care predau în colegiile didactice din Israel vin din domenii diverse. Rezultatele cercetărilor arată că au cunoștințe foarte limitate despre studenții cu dizabilități, nu cunosc diferitele tipuri de dizabilități și efectele handicapului asupra abilităților de învățare ale studenților și posibilitățile lor de a se integra în muncă (Leyser, 2011). Majoritatea întâlnirilor profesorilor din colegiile de formare a cadrelor didactice cu studenții cu dizabilități implică studenți care sunt diagnosticați cu tulburări de învățare, ADHD iar ei au o experiență limitată cu

acești studenți care se confruntă cu alte diverse dizabilități (Leysler, 2011, Reiter & Schalock, 2008, Tabakman, 2008) . De asemenea, cadrele didactice din colegiile de formare a profesorilor nu dispun de cunoștințe despre sursele de sprijin care există în colegii lor pentru studenții cu dizabilități.

Studiile efectuate în Israel au indicat faptul că profesorii din colegiile de formare a cadrelor didactice au atitudini moderat pozitive față de șansele de succes ale studenților cu dizabilități care se pregătesc pentru a fi profesori, iar cei care cunosc în profunzime studenții cu dizabilități tind să dețină mai multe atitudini pozitive față de aceștia. (Leysler, 2011; Reiter & Schalock, 2008; Tabakman, 2008) Cadrele didactice din învățământul superior sunt mai dispuse să acorde studenților grijă suplimentară și sunt mai calificați în predarea pentru studenții cu dizabilități, comparativ cu profesorii care predă discipline precum artele sau business , 2011; Leysler & Greenberger, 2008).

I.1.3 Accesibilitatea predării

Unul dintre factorii care afectează incluziunea studenților cu dizabilități se referă la calitatea predării și accesibilitatea învățământului. Corpul profesoral din cadrul colegiilor are nevoie de cunoștințe aprofundate despre predarea și accesibilitatea învățământului, pentru a putea ajuta elevii cu dificultăți de învățare să învețe materialele de studiu într-o manieră care să le permită să se integreze bine în programul lor academic (Reiter & Schalock, 2008). Noile reglementări privind accesibilitatea publicate în 2016 solicită instituțiilor de învățământ superior să își accesibilizeze programele pentru studenții cu dizabilități, atât în ceea ce privește aspectele fizice, cât și cele academice ale programului. Aceasta înseamnă că se va adapta conținutul studiului, timpul alocat, că evaluările trebuie să fie accesibile prin intermediul locurilor de cazare, pentru ca elevii cu dizabilități să beneficieze de șanse egale cu alți elevi din instituțiile universitare.

I.1.4 Legislație și atitudini

În întreaga lume, inclusiv în Israel, s-au produs multe schimbări în legislația privind persoanele cu dizabilități, inclusiv schimbări recente care au vizat studenții cu dizabilități din învățământul superior. Aceste schimbări se datorează modificării convingerilor preexistente că persoanele cu handicap sunt de vină pentru situația lor, într-o perspectivă nouă, care vede societatea ca fiind responsabilă pentru persoanele cu handicap și includerea lor în toate

domeniile vieții. Legea egalității de șanse care a fost adoptată în Israel în 1988 a marcat o schimbare importantă în viața persoanelor cu dizabilități, iar legile ulterioare și-au îmbunătățit în continuare statutul juridic (Rimmerman, et al., 2007).

Reglementarea 2 a Legii accesibilității israeliene din 2005 prevede că sensul accesibilității este stabilirea unui mediu care să permită participarea tuturor persoanelor cu handicap la toate activitățile. Regulamentul este definit ca permițând indivizilor cu handicap să aibă acces la activitățile dorite, să se miște și să se orienteze oriunde, abilitatea de a utiliza și beneficia de servicii, de a obține informații despre toate activitățile care sunt disponibile tuturor persoanelor, într-o manieră respectuoasă, independent, de egalitate (Legea accesibilității israeliene - 2005). Accesibilitatea este condiția primară pentru integrarea cu succes a studenților cu dizabilități în orice domeniu și în special în educație și mai târziu în ocuparea unui loc de muncă. Accesibilitatea permite studenților cu dizabilități să-și recunoască potențialul, ceea ce explică importanța deosebită a accesibilității fizice a instituțiilor de învățământ (Bar-Lev et al., 2015).

Legile din Israel privind studenții din învățământul superior și, în special, regulamentele privind egalitatea de șanse în învățământul superior din Israel, care au fost adoptate în martie 2016, au schimbat învățământul superior din această țară și au permis studenților cu dizabilități să studieze în programe academice și să lucreze în medii adaptate la nevoile lor. Studenții cu dizabilități au prioritate în îndeplinirea cerințelor de admitere, primesc cazare și servicii individuale și sprijin de la profesioniștii din centrele de asistență care au fost înființate în campusuri, la nivel național (site-ul Ministerului Justiției, martie 2016).

Legile sunt concepute pentru a proteja persoanele cu dizabilități, reduc barierele și permit accesul, dar nu pot influența atitudinile sau schimbările stereotipiilor pe care oamenii le au față de persoanele cu dizabilități. Normele adoptate în martie 2016 solicită tuturor instituțiilor academice să asigure accesibilitatea fizică și a serviciilor (site-ul Ministerului Justiției, martie 2016), dar, fără o schimbare a atitudinilor, aceste legi nu vor putea promova drepturile egale pentru persoanele cu dizabilități.

I.1.5 Climatul organizațional

Schein (2010) analizează diferența dintre cultura organizațională și climatul organizațional: climatul organizațional este exprimat în planul practic, comportamental, al organizației, în timp ce cultura organizațională cuprinde ipoteze, valori și rezultate implicite.

Climatul organizațional exprimă aceste convingeri în rezultatele organizaționale și comportamentele observabile. În cercetare, climatul organizațional este de obicei măsurat folosind instrumente cantitative.

Un climat organizațional pozitiv, respectuos și egal, într-o instituție academică, este unul dintre factorii care contribuie la satisfacerea nevoilor studenților cu dizabilități și reprezintă cheia pentru includerea lor în studii academice și, ulterior, în ocuparea forței de muncă. Hall și Sandler (1982) au constatat că un "climat rece", în care instructorii resping studenții, nu au contact vizual cu ei și păstrează distanță față de aceștia poate reduce satisfacția lor și capacitatea de a se integra în programele de studii.

Un climat negativ poate diminua conceptul auto-eficacității studenților (Bourke et al., 2000; Deshler et al., 1996, 1998). În schimb, un climat pozitiv și așteptările pozitive pot avea un impact benefic asupra lor, prin crearea unui efect Pygmalion: cu cât sunt mai puternice credințele instructorilor în șansele de succes ale studenților cu dizabilități, cu atât mai mulți dintre ei încep să creadă în ei înșiși (Rozenhal, 1988).

I.1.6 Elevii cu dizabilități în programele de pregătire a cadrelor didactice și în profesia didactică

Incluziunea persoanelor cu dizabilități în profesia didactică este importantă din mai multe motive. Principalul motiv este că ele pot servi drept modele pentru elevii din învățământul gimnazial și liceu și le demonstrează cum pot să facă față dizabilităților. Din această perspectivă, un handicap nu este o barieră, ci mai degrabă oferă oportunități studenților să-și extindă cunoștințele și toleranța. Având în vedere creșterea numărului de studenți cu dizabilități în programele de formare a cadrelor didactice, acestea vor avea un impact din ce în ce mai mare asupra înțelegerii și conștientizării mediului lor și vor contribui la recunoașterea faptului că toți indivizii se pot strădui să-și atingă obiectivele. (Talmor 2007).

I.1.7 Auto-eficacitatea

Auto-eficacitatea este definită ca fiind încrederea unei persoane în capacitatea ei de a îndeplini o sarcină specifică (Bandura, 1986). Bazată pe teoria cognitivă a lui Bandura (1986), auto-eficacitatea este forța motrice care motivează o persoană să efectueze o acțiune specifică și, prin urmare, o persoană care are un sentiment sporit de auto-eficacitate și încredere în sine și în abilitățile ei va investi mai mult efort în încercările de a îndeplini sarcinile, în ciuda dificultăților

(Lent et al., 2014). Autoeficacitatea este extrem de importantă, deoarece explică așteptările unei persoane cu privire la propriile aspirații și obiective. Cu cât credințele de auto-eficacitate sunt mai puternice, cu atât mai capabilă va fi persoana în a face față cerințelor mediului în care trăiește. Auto-eficacitatea în general este strâns legată de auto-eficacitatea în căutarea unui loc de muncă. Persoanele cu auto-eficacitate crescută se confruntă, de asemenea, mai ușor cu sarcinile legate de muncă (Lent et al., 2014).

I.1.8 Auto-eficacitatea în căutarea unui loc de muncă

Eficacitatea în căutarea unui loc de muncă (JSSE) este o componentă importantă a procesului de căutare, putând fi explicat prin teoria comportamentului planificat (TPB) și teoria autoreglării (Saks, Zikic & Koen, 2015; Strauser & Berven, 2006. Abilitățile necesare pentru a căuta și a găsi un loc de muncă includ abilități de bază cum ar fi scrierea unui CV, gestionarea unui interviu de angajare și abilitățile de prezentare proprie (Elias & Tailor 1983, Knafer & Hulin, 1985, Saks & Ashforth, 2000) .

În ceea ce privește studenții cu dizabilități din cadrul unui program de formare a cadrelor didactice, Strauser și Berven (2006) au elaborat un studiu care analizează abilitățile necesare pentru a căuta cu succes un loc de muncă. Studenții cu dizabilități din studiul actual se confruntă cu o astfel de sarcină de a căuta o poziție didactică și, astfel, programul de intervenție din studiul actual a fost dezvoltat pe baza acestui sondaj, pe teoria lui Bandura și definirea eficacității specifice ca fiind convingerea unei persoane în capacitatea sa de a îndeplini o sarcină specifică (Bandura, 1977; Zakash & Shroyer, 2009).

I.1.9 Expectanțe

Conform teoriei social cognitive (Bandura, 1977, 1986, 1989, 2001), atât așteptările privind auto-eficacitatea, cât și cele privind rezultatele influențează interesele, alegerile și acțiunile persoanei și credința în eforturile și succesul său. Cu toate acestea, efectele rezultatelor așteptate asupra motivației performanței și activităților sunt guvernate în ansamblu de convingerile de auto-eficacitate ale persoanei. Eficiența auto-percepută apare mai ales atunci când nivelul de competență dictează rezultatele, indicând cât de bine va fi capabil să îndeplinească sarcinile date într-o anumită situație. Totuși, este una dintre caracteristicile personale importante, deoarece cei care așteaptă rezultate negative au o motivație scăzută,

atingerea dificilă a obiectivelor țintă, persistență scăzută în aceste activități și rezultatele finale slabe în ceea ce privește performanțele lor.

I.1.10 Copingul în stress

Lazarus și Folkman (1984) au dezvoltat un model al stilurilor sau strategiilor pe care oamenii le utilizează pentru a face față stresului sau situațiilor dificile. Conform modelului lor, stresul este rezultatul trăsăturilor situaționale și al trăsăturilor de personalitate. Interacțiunea dintre aceste două elemente și dintre individ și mediul său este o interacțiune cognitiv-perceptivă. Persoana analizează abilitățile de coping în funcție de situație. De exemplu - este situația amenințătoare sau am capacitatea de a face față situației?

Studiile realizate de Lazarus și Folkman (1984) au arătat că strategiile și stilurile de abordare diferă în funcție de persoană și de situație: unele strategii sunt utilizate în mod consecvent, în timp ce altele variază în funcție de situație. Pentru studenții cu dizabilități aflați într-un program de formare a cadrelor didactice, trecerea de la școală la locul de muncă este o perioadă de stres care declanșează diferite strategii de adaptare (Lazarus, 1993; Lazarus & Folkman, 1984).

În concluzie, premisa cercetării actuale este că programele de intervenție din colegiile didactice reprezintă mijloacele care le vor permite acestora să-și adapteze mediile de învățare la nevoile studenților cu dizabilități și să integreze dorința lor de a avea succes și dorința de a se alătura profesia didactice. Ne propunem ca programele de intervenție personalizate pentru cadrele didactice și studenții din eșantioanele de subiecți să îmbunătățească atitudinile primilor față de cei din urmă și să promoveze auto-eficacitatea și adaptarea ca parte a tranziției lor spre ocuparea locurilor de muncă și să atenueze efectele negative ale dizabilităților lor asupra tranziției. În cadrul programelor de intervenție, ambele grupuri vor beneficia de un climat îmbunătățit de accesibilitate în campus, de îmbunătățirea accesibilității predării, de schimbarea atitudinilor și valorificarea abilităților individuale.

Capitolul II: Abordarea cercetării și metodologia

II.1 Scopurile cercetării

Trecerea de la învățământul superior la ocuparea forței de muncă reprezintă trecerea studenților la maturitate. Această tranziție la angajare afectează și este afectată de bunăstarea psihologică și de resursele economice. Pentru persoanele cu handicap, această tranziție este o etapă extrem de stresantă și critică din viața lor (Desivilyaet al., 2013; Gillies, 2012; Holton,

1999). În tranziția de la educație la profesorat, studenții cu dizabilități trebuie să facă față dificultăților și provocărilor legate de factorii personali și de mediu, inclusiv atitudinii facultăților față de aceștia.

Au fost stabilite următoarele obiective ale cercetării actuale:

- Explorarea atitudinilor și convingerilor cadrelor didactice cu privire la șansele de succes ale studenților cu dizabilități cuprinși în studiile universitare și în profesia didactică și percepțiile acestora privind accesibilitatea acestora;
- Explorarea credințelor elevilor în ceea ce privește eficacitatea proprie și modalitățile de a face față contextului;
- Identificarea factorilor de facilitare și a barierelor cu care se confruntă studenții cu dizabilități într-un colegiu de pregătire a cadrelor didactice în tranziția lor de la învățământul superior la locul de muncă, de profesor.
- Examinarea influenței a două programe de intervenție desfășurate în colegiu pentru a promova oportunitățile pentru studenții cu dizabilități de a se integra cu succes în profesia didactică: Un program de intervenție este construit pentru profesori, cu scopul de a crește gradul de conștientizare a problemelor legate de accesibilitate și de a schimba atitudinile negative față de studenții cu dizabilități Al doilea este un program de intervenție pentru studenți, având ca scop sporirea auto-eficacității și a modalităților de a face față procesului de găsire a unui loc de muncă.

II.2 Întrebările de cercetare

Cadre didactice

1. Ce atitudini și convingeri au cadrele didactice din colegii, cu privire la șansele ca studenții cu dizabilități să aibă succes în studiile universitare și în tranziția spre ocuparea forței de muncă?
2. Ce atitudini și credințe au cadrele didactice din colegii cu privire la accesibilitatea proprie și la accesibilitatea predării lor pentru studenții cu dizabilități?
3. Care este impactul cunoașterii anterioare de către cadrele didactice din colegii a unei persoane cu dizabilități, asupra atitudinilor și credințelor lor privind șansele studenților de a reuși în studiile universitare și în ocuparea forței de muncă?
4. După programul de intervenție pentru cadrele didactice (TI), s-au îmbunătățit atitudinile și credințele membrilor corpului profesoral cu privire la șansele studenților cu dizabilități de a

reuși atât în studiile universitare cât și în ceea ce privește ocuparea forței de muncă, precum și în ceea ce privește autopercepția cu privire la accesibilitatea lor și la accesibilitatea programului de pregătire?

Studentii

1. Cum își evaluează studenții cu dizabilități propria eficacitate în ceea ce privește studiile și în tranziția către ocuparea forței de muncă?
2. Care sunt strategiile de adaptare pe care studenții cu dizabilități le folosesc în tranziția lor spre angajare?
3. Ce schimbări s-au produs în convingerile privind auto-eficacitatea ale studenților și în strategiile de coping după participarea lor la programul de intervenție a studenților (SI)?
4. Ce elemente din programul de intervenție destinat studenților (SI) au modificat convingerile lor privind auto-eficacitatea și strategiile de coping în diferite situații?

II.3. Ipotezele de cercetare

Corpul profesoral

- o H1: Participarea la programul de intervenție (TI) va îmbunătăți atitudinile și convingerile corpului profesoral din colegii, cu privire la șansele de succes ale studenților cu dizabilități în studiile universitare și în ocuparea forței de muncă.
- o H2: Participarea la programul de intervenție (TI) va îmbunătăți atitudinea corpului profesoral față de accesibilitatea în colegiu și în demersul lor de predare.
- o H3: cunoașterea prealabilă a unei persoane cu dizabilități va influența atitudinea cadrelor didactice față de studenții cu dizabilități și șansele de succes în studiile universitare și în ocuparea forței de muncă.

Studentii

- o H1: Participarea la programul de intervenție va crește eficacitatea studenților în ceea ce privește studiile lor și în tranziția la ocuparea forței de muncă.
- o H2: Participarea la programul de intervenție va spori mecanismele de coping orientat spre probleme și orientarea emoțională a studenților și va reduce mecanismele axate pe evitare.
- o H3: Participarea la programul de intervenție va spori autoeficacitatea studenților în căutarea unui loc de muncă.

II.4 Variabilele cercetării

Corpul profesoral

- **Variabilele independente:**

Participarea la programul de intervenție (înainte / după)

Caracteristicile personale ale membrilor corpului profesoral (gen, vârstă, poziție, cunoașterea unei persoane cu dizabilități)

- **Variabile dependente**

Atitudini și convingeri ale membrilor corpului profesoral cu privire la șansele de succes ale studenților cu dizabilități în studiile universitare și în ocuparea forței de muncă

Atitudini și convingeri ale membrilor corpului profesoral cu privire la accesibilitatea lor a predării lor

Studenți

- **Variabile independente**

- Participarea la programul de intervenție (înainte / după)

- **Variabile dependente**

Sentimentul de auto-eficacitate al studenților cu privire la studiile lor și tranziția la ocuparea unui loc de muncă

Strategiile de coping ale studenților în tranziția la angajare

Auto-eficacitatea studenților aflați în căutarea unui loc de muncă

II.5 Abordarea metodologiei mixte: Avantaje și dezavantaje

Abordarea metodologiei mixte combină instrumentele calitative și cantitative și oferă o perspectivă asupra unui subiect de investigație din mai multe perspective: o perspectivă măsurabilă și o perspectivă descriptivă; o perspectivă obiectivă și una subiectivă. În plus față de componenta cantitativă care permite testarea ipotezelor pre-formulate bazate pe literatură și teorie, componentele calitative fac posibilă punerea de întrebări care nu se bazează pe teorii existente sau pe ipoteze structurate. Cercetarea calitativă oferă, de asemenea, o contribuție semnificativă la identificarea problemelor care apar ca politici care sunt traduse în domeniu (Anthony, Rogers & Farkas, 2003) și la identificarea proceselor și a variabilelor pe care un studiu nu intenționa să le măsoare la început (Friedman, 2005). Merită menționat faptul că cercetarea calitativă este deosebit de importantă pentru înțelegerea unui fenomen din perspectiva subiectivă a persoanelor cu handicap care se confruntă cu provocări speciale. Cu toate acestea,

cercetarea metodelor mixte poate fi extrem de complexă și de consumatoare de timp și, uneori, apar discrepanțe între constatările fiecăreia dintre cele două metode (Creswell, 2009; Creswell & Plano, 2011). Prin urmare, cercetătorul trebuie să fie calificat în utilizarea ambelor metode pentru a asigura utilizarea corectă a acestora.

II.6 Cercetarea calitativa si cantitativa

Secțiunea cantitativă a prezentei cercetări subliniază aspectele măsurabile și numerice ale anchetei, care se axează pe formularea și testarea ipotezelor folosind date numerice și metode statistice. Componenta cantitativă a cercetării satisface necesitatea măsurărilor precise ale caracteristicilor populației de cercetare selectate și se bazează pe date din chestionare structurate și interviuri care sunt analizate utilizând statistici pentru a testa ipotezele. Această metodă permite o examinare a teoriilor existente și a corelațiilor dintre variabile. Aceasta include comparații statistice ale grupurilor și evaluări statistice la diferite momente de timp și analiza corelațiilor dintre variabile.

Cercetarea calitativă cuprinde mai multe metode de cercetare diferite, fiecare având scopuri, proceduri, limitări și instrumente de măsurare specifice (Denzin & Lincoln, 2011). Cu toate acestea, toate cercetările calitative se bazează pe ipoteza că fenomenele din viața oamenilor și experiențele lor sunt cel mai bine prezentate prin povestiri personale, subiective și narațiuni verbale. (Shkedi, 2005). Shkedi (2003) a subliniat importanța poveștilor cu semnificație personală în efortul de a pătrunde adânc în lumea participanților și de a dezvălui semnificațiile care stau la baza povestirilor și descrierilor lor. Lincoln și Cuba (1985) au subliniat faptul că în cercetarea calitativă "nu există întrebări sau ipoteze a priori care să ghideze deciziile privind colectarea datelor și analiza lor" (citată în Shkedi, 2005, p. 51). Dimpotrivă, cercetarea calitativă generează întrebări și ipoteze.

Cercetarea narativă este un termen care include un grup de abordări care, la rândul lor, se bazează pe cuvintele scrise sau vorbite sau reprezentările vizuale ale indivizilor. Aceste abordări se concentrează, în mod obișnuit, asupra vieții indivizilor, așa cum o povestesc aceștia prin povestiri proprii. Accentul în astfel de abordări se referă la povestiri, de regulă atât la "ce", cât și la "cum" este narat. Utilizarea narațiunilor personale este concepută pentru a genera o înțelegere a fenomenelor prin experiențele subiective ale indivizilor. Exprimând și interpretând experiențele subiective, este posibil să explorăm și să explicăm trecutul și prezentul și să planificăm viitorul (Shkedi, 2003). Ca rezultat, această abordare ajută la dezvoltarea de idei, teorii și planuri de

acțiune. În acest studiu, vor fi elaborate planuri pentru rezolvarea dificultăților care afectează tranziția absolvenților de colegiu cu dizabilități din învățământul superior la angajare, dificultăți cauzate de factori personali și de mediu.

Secțiunea calitativă a studiului de față reprezintă o explorare bazată pe narațiuni a experiențelor subiective ale studenților cu dizabilități și a experiențelor membrilor corpului profesoral, ca profesori ai studenților cu dizabilități, precum și a convingerilor lor și ale profesorilor în șansele succesului în cadrul studiilor universitare și în cariera lor viitoare ca profesori.

II.7 Designul cercetării

	Metodologie	Scopuri	Instrumente de cercetare	Populația de cercetare Pretest și posttest	Analiza datelor
<u>Studiul 1:</u> Cadre didactice Stage 1	Cercetare cantitativă Pretest survy	Să examineze atitudinile și credințele profesorilor cu privire la șansele studenților cu dizabilități de succes și percepția lor asupra climatului și a predării	Chestionar de investigare a atitudinii	Pretest 91 de membri ai corpului profesoral	Analiză statistică
Programul de intervenție					

	Metodologie	Scopuri	Instrumente de cercetare	Populatia de cercetare Pretest și posttest	Analiza datelor
<u>Studiul 1:</u> <u>Corpul profesoral</u> <u>Etapa a 2 a</u>	Cercetare cantitativă (posttest)	Să examineze schimbările în atitudinile și convingerile profesorilor cu privire la șansele de reușită ale studenților cu dizabilități și la percepția lor asupra climatului și a predării	Chestionar de investigare a atitudinii	Posttest de 69 de membri ai corpului profesoral	Analiză statistică
<u>Studiul 1:</u> <u>Corpul profesoral</u> <u>Etapa a 3-a</u>	Cercetare calitativa (post)	Pentru a examina schimbările care au avut loc după programul de intervenție	Interviu semistructurat	5 profesori	Analiză de conținut

	Metodologie	Scopuri	Instrumente de cercetare	Populatia de cercetare Pretest și posttest	Analiza datelor
Studiul 2: Studenti cu disabilitati Etapa 1	Cercetare cantitativă (pretest)	Să examineze auto-eficacitatea generală, JSSE și abilitatea de a face față situațiilor stresante	Chestionar 1. Auto-eficacitatea generală 2. Modalități de coping 3. Auto-eficacitatea în căutarea unui loc de muncă a persoanelor cu handicap 4. Întrebări demografice	Pretest 23 studenți	Analiză statistică
Programul de intervenție					
Studiul 2 Studenti cu disabilitati Etapa a 2-a	Cercetare cantitativă (posttest)	Pentru a examina schimbările în auto-eficacitatea generală, JSSE și capacitatea de a face față situațiilor stresante	Chestionar 1. Auto-eficacitatea generală 2. Modalități de coping 3. Auto-eficacitatea în căutarea unui loc de muncă a persoanelor cu handicap 4. Întrebări demografice	Post-test 12 studenți	Analiză statistică
Studiul 2 Studenti cu disabilitati	Cercetare calitativă (Post)	Pentru a examina schimbările care au avut	Interviu semistructurat	7 studenți	Analiză de conținut

	Metodologie	Scopuri	Instrumente de cercetare	Populatia de cercetare Pretest și posttest	Analiza datelor
Etpaa a 3-a		loc după programele de intervenție			

II.8 Populația de cercetare și eșantionarea

II.8.1 Eșantionul cantitativ – corpul profesoral

Studiul se bazează pe eșantionarea convențională, care este o metodă de eșantionare non-probabilistică. Prin această metodă de eșantionare, eșantionul este extras din populația ușor de contactat și cea mai accesibilă pentru cercetător (Cohen, Manion & Morrison, 2007). Astfel, grupul de participanți a constat din 91 de membri ai corpului profesoral de la un colegiu academic din sudul Israelului (30 de bărbați și 61 de femei). Vârsta lor medie este de 49,2 (SD = 11,4, intervalul 25-77), experiența medie de predare este de 11,4 ani (SD = 11,6, intervalul 1-44). 76 de membri (84% dintre participanți) cunosc personal o persoană cu dizabilități, iar 41 de membri (46% dintre participanți) au fost expuși unei campanii de informare privind accesibilitatea în colegiu.

II.8.2 Eșantionul calitativ – corpul profesoral

Au fost realizate interviuri în profunzime cu cinci cadre didactice (2 bărbați, 3 femei) care predau o serie de discipline, pentru a crea un eșantion variat și cât mai multe perspective diferite, pentru a obține o imagine profundă și amplă a fenomenului general (Patton, 2002). Acesta este un eșantion intenționat.

II.8.3 Eșantion cantitativ – studenți - Pretest

Această populație de cercetare este formată din 23 de studenți care au fost selectați pentru a participa la programul "Siftah" ("Break Through"). Acestora li s-a cerut să furnizeze documente oficiale care să confirme handicapul lor și să primească un ajutor de invaliditate și un beneficiu de reabilitare în scopuri de studiu de la Institutul Național de Asigurări. Majoritatea participanților din acest eșantion au fost femei, ceea ce corespunde raportului dintre femeile și bărbații la Colegiu. Eșantionul are, de asemenea, un procent ridicat de studenți mai în vârstă, cu vârsta cuprinsă între 44 și 51 de ani. Elevii mai în vârstă de la colegiu reprezintă persoanele care au ales predarea ca a doua carieră.

II.8.4 Eșantion cantitativ – studenți - Posttest

Din cei 23 de studenți din eșantionul cantitativ, 12 studenți au completat chestionarul post-intervenție. Rata de abandon din programul de intervenție a fost ridicată (aproape 50%), iar studenții au părăsit programul din diferite motive.

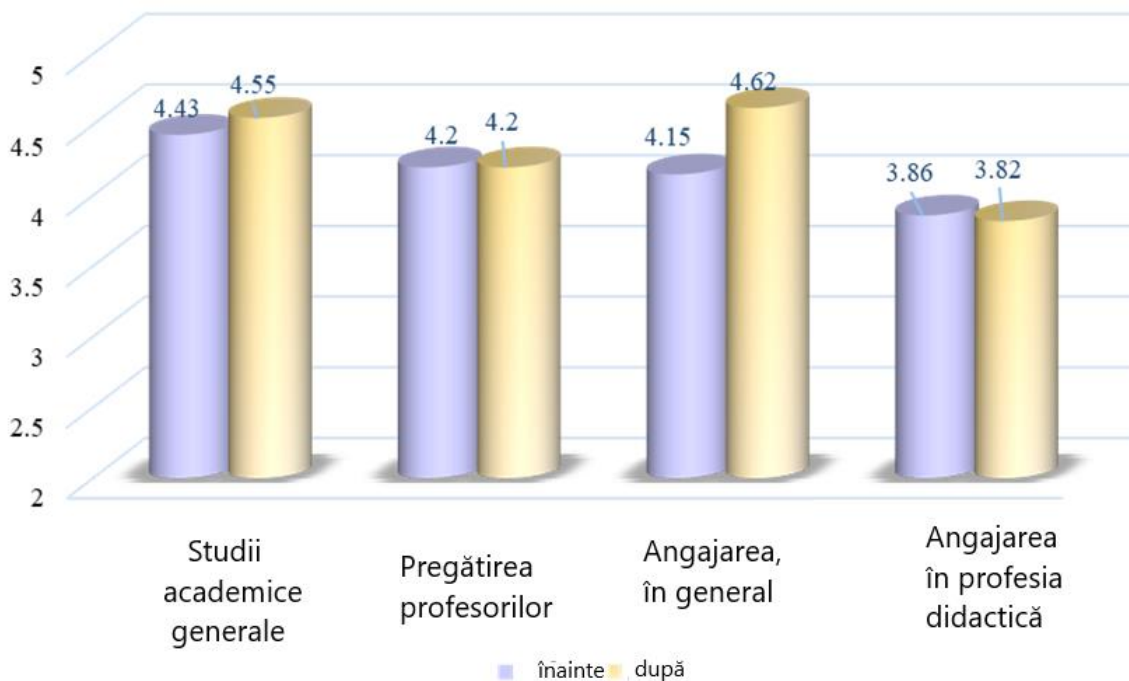
II.8.5 Eșantion calitativ - Studenți

7 studenți au fost selectați din eșantionul de studiu cantitativ format din 12 persoane, reprezentând diverse dizabilități, pentru a participa la interviurile în adâncime, Interviurile realizate cu aceștia au avut o valoare informativă semnificativă și au contribuit la înțelegerea de către cercetător a nevoilor și obiectivelor studenților în timpul pregătirii pentru a intra în procesul ocupării forței de muncă.

Capitolul III: Rezultate

III.1 Rezultate emergente din Întrebarea de cercetare 1 și Ipoteza 1: Corpul profesoral
Ipoteza a fost confirmată parțial.

Figura 1.III de mai jos prezintă o comparație între valorile medii din pretest și posttest privind credințele corpului profesoral cu privire la șansele de succes ale studenților cu dizabilități în patru situații: studii universitare generale, programe de formare a cadrelor didactice, ocuparea forței de muncă în general și ocuparea forței de muncă în profesia didactică.

Rezultatele indică semnificative și puternice corelații între credințele corpului profesoral cu privire la șansele de succes ale studenților cu dizabilități sub toate cele 4 aspecte. Profesorii care cred că studenții cu dizabilități au șanse mari să reușească în studii universitare generale, consider, de asemenea, că aceștia au șanse mari să reușească și în programele de formare a cadrelor didactice; Cei care cred că studenții cu dizabilități au șanse mari să se integreze cu succes în câmpul muncii cred, de asemenea, că șansele lor de integrare cu succes în profesia

didactică sunt ridicate. Mai mult, s-a constatat o puternică asociere între convingerile corpului profesoral cu privire la șansele de succes ale studenților cu dizabilități în studiile lor și în ocuparea forței de muncă. Aceste constatări indică un grad înalt de consistență în credințele cu privire la succesul studenților cu dizabilități.

III 1.1 – Rezultate calitative

Analiza calitativă a fost concepută pentru a confirma sau a infirma constatările cantitative în ceea ce privește întrebările de cercetare. Analiza conținutului a fost realizată prin citirea răspunsurilor intervievaților și organizarea lor în teme (Creswell, 2009). Trei teme au reieșit din analiza conținutului răspunsurilor celor intervievați cu privire la convingerile lor privind șansele de succes ale studenților cu dizabilități în ceea ce privește studiile universitare în general și în programele de formare a cadrelor didactice și șansele de succes ale acestor persoane cu dizabilități în ocuparea forței de muncă în general și profesia didactică. Tabelul 1 prezintă temele care au rezultat din interviurile cu cadrele didactice.

Tema	<i>Exemplul 1</i>	<i>Exemplul 2</i>
Profesorul face distincția între grupurile de dizabilități	<i>Aviva: "Trebuie să știm dacă dizabilitatea este severă sau ușoară.",</i>	<i>David: "Întrebarea este cum noi, colegiul, putem ajuta pe studenții diferiți".</i>
Profesorul distinge între ocupațiile care sunt potrivite pentru persoanele cu handicap	<i>Ilan: "Nu depinde de handicap, ci de tipul de loc de muncă.</i>	<i>Aviva: "Au ales o profesie care li se potrivește cu adevărat?"</i>
Potrivirea studenților cu dizabilități pentru profesia didactică	<i>Riki: "Nu înțeleg cum poate un student care nu poate vedea ar putea să se</i>	<i>Ilan: "Cred că în ceea ce privește predarea, studenții care au dificultăți de învățare sau</i>

	<i>descurce în sala de clasă într-un sistem educațional precum cel pe care îl avem în Israel".</i>	<i>ADHD pot fi profesori cu adevărat buni".</i>
--	--	---

III.2 Rezultate emergente din întrebarea de cercetare nr 2 și Ipoteza nr. 2

	Pre- și post-test	N	Media	Abaterea standard	Eroarea standard
Sunt conștient de nevoile diferite ale studenților cu dizabilități cognitive	Pre-test	91	4.95	1.047	
	Post-test	68	4.87	1.171	
Sunt implicat în promovarea admiterii studenților cu dizabilități la programele colegiului	Pre-test	91	2.53	1.797	
	Post-test	68	2.22	1.582	
Colaborez cu membrii corpului academic pentru a răspunde nevoilor de includere	Pre-test	91	4.23	1.862	0.04
	Post-test	68	3.71	1.685	
Sunt familiarizat cu reglementările privind accesibilitatea și implicațiile acestora pentru studenții cu dizabilități	Pre-test	91	3.78	1.526	
	Post-test	68	3.85	1.330	
Sunt familiarizat cu opțiunile de sprijin pe care colegiul le oferă studenților cu dizabilități	Pre-test	91	3.65	1.594	0.01
	Post-test	68	4.24	1.306	
Este important ca colegiul să fie accesibil și să sprijine includerea studenților cu dizabilități	Pre-test	91	5.79	.548	0.02
	Post-test	68	5.56	.761	
Este important ca facultatea să fie implicată în promovarea accesibilității la colegiu	Pre-test	91	5.13	1.077	
	Post-test	68	4.97	1.269	

Este important să se organizeze sesiuni de instruire privind accesibilitatea pentru facultate	Pre-test	91	4.96	1.125	
	Post-test	68	5.09	1.168	
Sprijinirea elevilor cu dizabilități în a da un sentiment de satisfacție	Pre-test	91	5.31	.865	
	Post-test	68	5.19	1.123	
Colegiul ar trebui să includă studenții cu dizabilități	Pre-test	91	5.33	.844	
	Post-test	68	5.12	1.216	
Integrarea persoanelor cu dizabilități va contribui la prestigiul colegiului	Pre-test	91	4.62	1.298	
	Post-test	68	4.51	1.419	
Scorul total al accesibilității	Pre-test		4.89	0.70	0.02
	Post-test		4.60	0.79	

Analiza rezultatelor indică o îmbunătățire semnificativă din punct de vedere statistic a familiarizării corpului profesoral cu sursele de sprijin disponibile la colegiu în ceea ce privește accesibilitatea pentru studenții cu dizabilități, după ce aceștia au participat la programul de intervenție (3,65 și, respectiv, 4,24). S-a înregistrat o îmbunătățire în ceea ce privește familiarizarea facultății cu legea (Drepturi egale pentru persoanele cu dizabilități în învățământul superior) și conștientizarea acestora cu privire la sesiunile de formare pentru membrii corpului profesoral. Cu toate acestea, s-au înregistrat scăderi semnificative din punct de vedere statistic asupra mai multor afirmații legate de includerea studenților cu dizabilități (4,23 și, respectiv, 3,71). Un declin a avut loc și în răspunsurile la afirmația privind importanța accesibilității în colegiu și politica de includere a studenților după participarea profesorilor la programul de intervenție (5,79 și, respectiv, 5,56), deși acordul acestora cu această afirmație a fost ridicat de la bun început. Un declin s-a constatat și în scorul total al evaluărilor făcute de profesori cu privire la accesibilitatea generală a colegiului.

Astfel, ipoteza de cercetare a fost confirmată parțial.

III.2.1 REzultate cu privire la accesibilitatea predării

	Pre- și post-test	N	Media	Abaterea standard	Eroarea standard
Oferiți studenților cu dizabilități șansa de a-și îmbunătăți notele prin îndeplinirea unei alte sarcini	Pre-test	91	4.80	1.360	
	Post-test	68	4.63	1.381	
Permiteți studenților cu dizabilități să utilizeze un dispozitiv de înregistrare în clasă	Pre-test	91	5.85	.493	0.002
	Post-test	68	5.53	.801	
Acordarea condiții de comoditate în cadrul examenelor, studenților cu dizabilități	Pre-test	91	5.60	.773	0.02
	Post-test	68	5.28	.912	
Acordați timp suplimentar peste programul regulat pentru a-I ajuta pe studenții cu dizabilități să se pregătească pentru examene	Pre-test	91	4.93	1.209	0.01
	Post-test	68	4.38	1.526	
Trimiteți rezumate sau transcrieri ale cursurilor studenților cu dizabilități	Pre-test	91	4.98	1.325	
	Post-test	68	4.78	1.381	

Permiteți studenților cu dizabilități să schimbe un curs obligatoriu cu unul optional	Pre-test	91	5.49	.874	0.005
	Post-test	68	5.00	1.327	
Reduceți cantitatea de material pentru examen	Pre-test	91	3.52	1.696	
	Post-test	68	3.32	1.597	
Permiteți studenților cu dizabilități să utilizeze un computer sau un dicționar, chiar dacă nu li se permite altor studenți să le folosească	Pre-test	91	4.85	1.406	
	Post-test	68	4.74	1.542	
Ajutați elevii cu dizabilități să se integreze în societate	Pre-test	91	3.56	1.708	
	Post-test	68	3.54	1.697	
Scrieți o scrisoare de recomandare pentru muncă	Pre-test	91	5.00	1.202	
	Post-test	68	4.76	1.415	
Trimiteți studenților cu dizabilități rezumate de prezentare a cursului în avans	Pre-test	91	5.21	.961	0.004
	Post-test	68	4.68	1.332	
Medie	Pre-test		4.60	0.70	
	Post-test		4.48	0.79	

Predare accesibilă	Condiții	<i>Aviva: "Pot să spun că sunt foarte accesibilă, dar cred că trebuie să mențin standardizarea, iar reducerea cantității de materiale pentru examene va afecta standardizarea și nu sunt de acord cu asta".</i>
	Conștientizare, familiaritate	Riki: "Sunt foarte conștient de nevoile elevilor cu dizabilități, am avut studenți diferiți"
	Educație accesibilă	Aviva: "Învățarea accesibilă înseamnă ... accesibilitatea academică - ajustarea textelor, citirea cu voce tare, predarea prin diferite metode adecvate care să corespundă nevoilor studenților.

Toate constatările (atât cele semnificative statistic, cât și constatările care nu au fost considerate semnificative statistic), inclusiv media generală, au indicat o scădere după ce cadrele didactice a participat la programul de intervenție. Această ipoteză nu a fost confirmată. Cu alte cuvinte, aceștia au luat mai puține măsuri pentru a spori accesibilitatea învățământului, acordarea de condiții potrivite și a ajuta la includerea studenților cu dizabilități în clasă.

III.2.3 Rezultatele calitative ale interviurilor cu profesorii, privind accesibilitatea predării

		Nu este atât de ușor să fii responsabil pentru toate acestea".
--	--	--

III.3 Rezultate emergente din Întrebarea de cercetare nr. 3 și Ipoteza nr. 3

Profesorii care, în prealabil, au cunoscut o persoană cu dizabilități consideră că studenții cu dizabilități au șanse mai mari de succes în integrarea în profesia didactică în ceea ce privește și ocuparea forței de muncă generale.

Profesorii care au cunoscut în prealabil persoane cu dizabilități sunt mai conștiente de nevoile diverse ale elevilor cu dizabilități.

Ipoteza a fost confirmată parțial.

III.4 Rezultate emergente din Întrebarea de cercetare nr. 1 și Ipoteza nr. 1 - Studenți

	Pre-post	Medie	Abatere standard	t
Când mă confrunt cu sarcini dificile, sunt încrezător că le pot îndeplini.	Pre-test	4.000	1.2060	0.52
	Post-test	4.250	1.1382	
Sunt încrezător că pot îndeplini cele mai multe sarcini.	Pre-test	4.833	1.0299	1.46
	Post-test	4.167	1.1934	
Sunt încrezător că pot întâmpina cu succes multe provocări.	Pre-test	4.833	1.1934	0.39
	Post-test	4.667	.8876	
În comparație cu ceilalți oameni, pot îndeplini cele mai multe sarcini.	Pre-test	4.667	1.2309	1.44
	Post-test	3.917	1.3114	
Pot atinge cele mai multe scopuri pe care le-am stabilit pentru mine.	Pre-test	4.750	1.4222	0.88
	Post-test	4.250	1.3568	
În general, cred că pot realiza lucrurile importante pentru mine.	Pre-test	4.917	1.2401	0.42
	Post-test	4.750	.6216	
Pot să reușesc în orice sarcină dacă mă	Pre-test	4.636	1.3618	0.56

	Pre-post	Medie	Abatere standard	t
gândesc la asta.	Post-test	4.917	.9962	
Chiar și atunci când situația este dificilă, pot îndeplini sarcinile destul de bine.	Pre-test	4.583	1.6214	0.88
	Post-test	4.083	1.0836	
Scorul mediu general de auto-eficacitate	Pre-test	4.6577	1.07353	0.70
	Post-test	4.3750	.90767	

Rezultatele indică faptul că nu a apărut diferențe semnificative statistic în eficacitatea generală a studenților între cele două momente de timp. Ipoteza nu a fost confirmată.

III.5 Rezultate emergente din Întrebarea de cercetare nr. 2 și Ipoteza nr. 2

- După participarea la programul de intervenție, nu a existat o creștere a strategiilor de coping orientat spre probleme a studenților, așa cum a fost formulat în ipoteză, ci mai degrabă o scădere.
- După participarea la programul de intervenție, a existat o creștere a tuturor strategiilor axate pe emoție și o scădere a strategiilor de evitare, așa cum a fost emisă ipoteza.

Prin urmare, ipoteza a fost confirmată parțial.

III.6 Rezultate emergente din Întrebarea de cercetare nr. 3 și Ipoteza nr. 3

- După participarea la programul de intervenție, scorurile medii ale eficacității autoevaluării pentru căutarea unui loc de muncă au crescut sub mai multe aspecte:
  - Încredere în solicitarea prezenței unei alte persoane într-un interviu de angajare și încredere în scrierea unui CV.
  - Scorul general de autoeficacitate în căutarea unui loc de muncă a crescut.

Ipoteza a fost confirmată parțial

III.7 Rezultate emergente din Întrebarea de cercetare nr. 4 și Ipoteza nr. 4

Factori de mediu	Exemple	Factori personali	Exemple

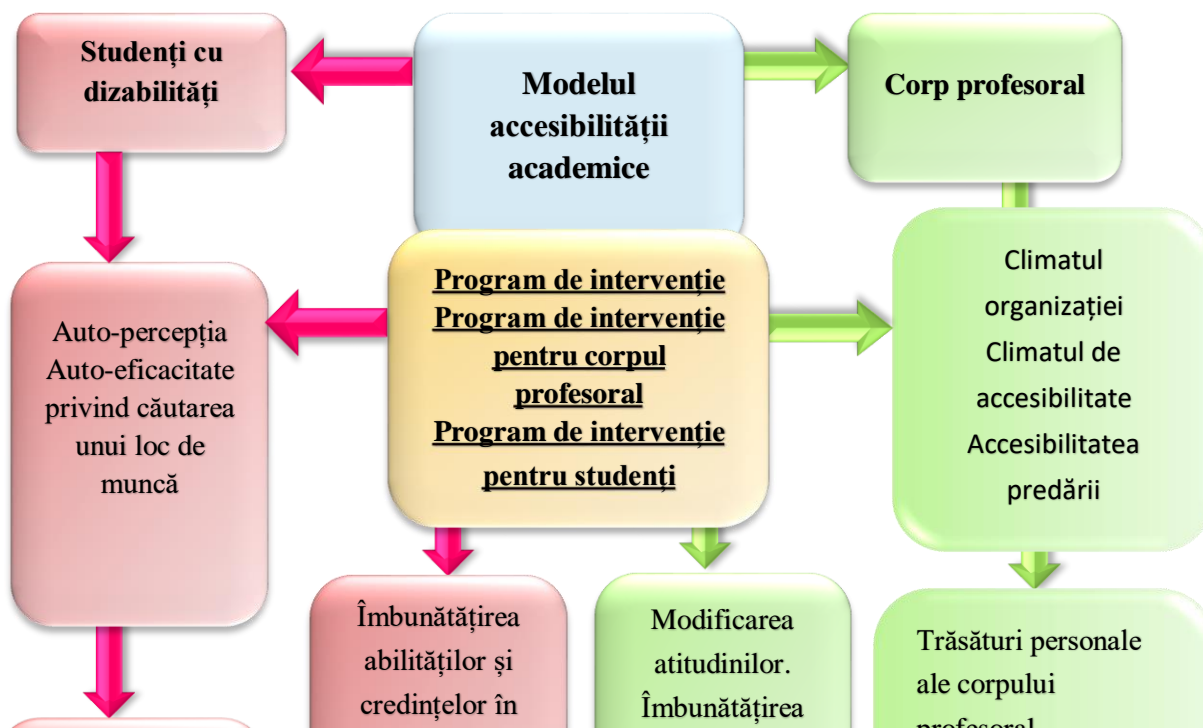
Cunoașterea angajatorilor cărora trebuie să li se adreseze ajutorul	Rafi: "Astăzi știu că și Asigurările Naționale pot ajuta."	Auto-eficacitatea și încrederea în sine	Maya: "Trebuie să lucrez la încrederea mea în sine"
Sfatul consilierului pedagogic	Tali: "Există o schimbare la colegiu, există deschidere, aveți pe cineva cu care puteți vorbi, consilier pedagogic este cineva cu care vă puteți consulta."	Preocupări legate de dezvoltarea handicapului	Gili: "Sunt oameni care văd această boală ca fiind periculoasă și cred că ar trebui să le fie milă, deci cred că nu o voi dezvoltă."

Capitolul IV: Concluzii și recomandări

IV.1 Regândirea accesibilității academice pentru studenții cu dizabilită

Constatările acestui studiu au determinat un proces de reevaluare a tranziției studenților cu dizabilități de la studii universitare în calitate de viitori profesori, în formare până la angajare efectivă ca profesori. La nivel conceptual, rezultatele acestui studiu au facilitat dezvoltarea unui model bazat pe dovezi care să explice accesibilitatea academică a studenților cu dizabilități în programele de formare a cadrelor didactice.

Figura 1.IV prezintă modelul concluziilor conceptuale.

Figura 1.IV: Model de accesibilitate academică pentru studenții cu dizabilități din cadrul programului de formare a cadrelor didactice

Acest model bazat pe dovezi a fost construit pe baza concluziilor studiului actual, care au determinat un proces de regândire a accesibilității academice pentru studenții cu dizabilități din programele de formare a cadrelor didactice. La un capăt al modelului se află populația de cadre didactice care sunt influențate de climatul organizațional din colegiu, inclusiv climatul de accesibilitate. Acesta din urmă include cunoașterea legilor și regulamentelor privind accesibilitatea aplicabile în învățământul superior, cunoașterea dizabilităților și a regulilor de accesibilizare a serviciilor. Modificările climatului de accesibilitate al unei organizații necesită o schimbare sistemică, inclusiv schimbările în ceea ce privește accesibilitatea didactică, ceea ce implică, printre altele, o mai mare atenție și disponibilitate pentru studenții cu dizabilități, pregătirea unor prezentări accesibile și a materialelor de învățare, precum și oferirea de opțiuni pentru evaluarea alternativă și confortul la examene într-un mod care le permite acestor elevi să-și exprime cunoștințele.

Modelul descrie, de asemenea, variabilele personale ale cadrelor didactice care au un impact puternic asupra așteptărilor studenților cu dizabilități și șansele de succes ale acestora de a se integra în programul de formare a profesorilor și în profesia didactică. Aceste trăsături personale, inclusiv auto-eficacitatea și eficacitatea didactică afectează, fără îndoială, atitudinea profesorilor față de studenții cu dizabilități. Aceste variabile personale nu au fost în centrul cercetărilor curente, dar au apărut date și despre aceste trăsături.

Programele de intervenție se află în centrul modelului. Programul destinat cadrelor didactice a fost elaborat de către cercetător la Colegiu, în colaborare cu Unitatea pentru Predarea Progresului și ofițerul de accesibilitate a serviciului de la Colegiu. Obiectivele acestui program sunt

(a) îmbunătățirea accesibilității academice prin climatul de accesibilitate și accesibilitatea predării la Colegiu și reducerea obstacolelor în calea cunoașterii și eficacității profesorilor. Programul de intervenție pentru studenți a fost conceput pentru a-i pregăti în programul de formare a cadrelor didactice să treacă de la mediul lor academic la profesia didactică. Programul a fost gestionat de o organizație externă (JDC Israel).

La cel de-al doilea capăt al modelului se află populația studentescă - elevii cu dizabilități din programul de formare a cadrelor didactice care se confruntă cu conceptul de sine ca indivizi cu dizabilități și cu percepția lor asupra sarcinilor lor ca profesori în formare, care le cere să se pregătească să lucreze ca profesori. Conceptul de sine cuprinde convingerile individului despre el însuși și auto-eficacitatea, precum și o evaluare a abilităților de a îndeplini o sarcină. Aceste convingeri sunt influențate de condițiile de mediu, inclusiv de atitudinile și credințele profesorilor cu privire la abilitățile studenților de a reuși, climatul de accesibilitate la facultate și accesibilitatea didactică.

Modelul descrie modul în care ambele populații suferă o schimbare în conformitate cu obiectivele generale ale procesului, și anume acela de a stabili accesibilitatea academică la Colegiu. Deși fiecare populație este supusă propriului proces, ambele populații mențin relații reciproce.

Modelul de accesibilitate academică este un model holistic original care a fost dezvoltat pe baza cercetărilor actuale și include atât profesorii, cât și studenți cu dizabilități. Este un model integrat deoarece combină mai multe procese concurente în două populații și relațiile reciproce dintre ele.

În ciuda faptului că cercetarea a fost efectuată la un colegiu didactic din Israel, iar constatările sale privind accesibilitatea academică nu pot fi generalizate în alte instituții academice, credem că, dintr-o perspectivă pragmatică, rezultatele acestui studiu sunt foarte importante pentru sistemul de învățământ, universități de predare și pentru alte instituții academice care împărtășesc multe caracteristici legate de accesibilitatea academică. Din perspectiva profesorilor, trăsăturile acestei cercetări caracterizează și alte colegii didactice, incluzând importanța schimbării climatului de accesibilitate organizațională și a accesibilității didactice și impactul climatului organizațional asupra credințelor cadrelor didactice cu privire la studenții cu dizabilități. Din perspectiva lor, rezultatele acestei cercetări reflectă resursele personale pe care le au studenții cu dizabilități în trecerea de la educație la ocuparea forței de

muncă și măsura în care aceste resurse depind de accesibilitatea academică în instituțiile de învățământ superior.

IV.2 Implicații și recomandări

1. Stabilirea unui cadru pentru îmbunătățirea accesibilității academice prin climatul de accesibilitate academică la Colegiu și reducerea barierelor și stigmatelor prin ateliere și seminarii.
2. Realizarea un plan de pregătire a studenților cu dizabilități în programul de formare a cadrelor didactice pentru stagii și trecerea de la mediul lor academic la profesia de profesor, prin întâlniri individuale și ateliere de grup.
3. Contribuțiile elevilor cu dizabilități la îmbunătățirea climatului de accesibilitate organizațională prin activismul social.

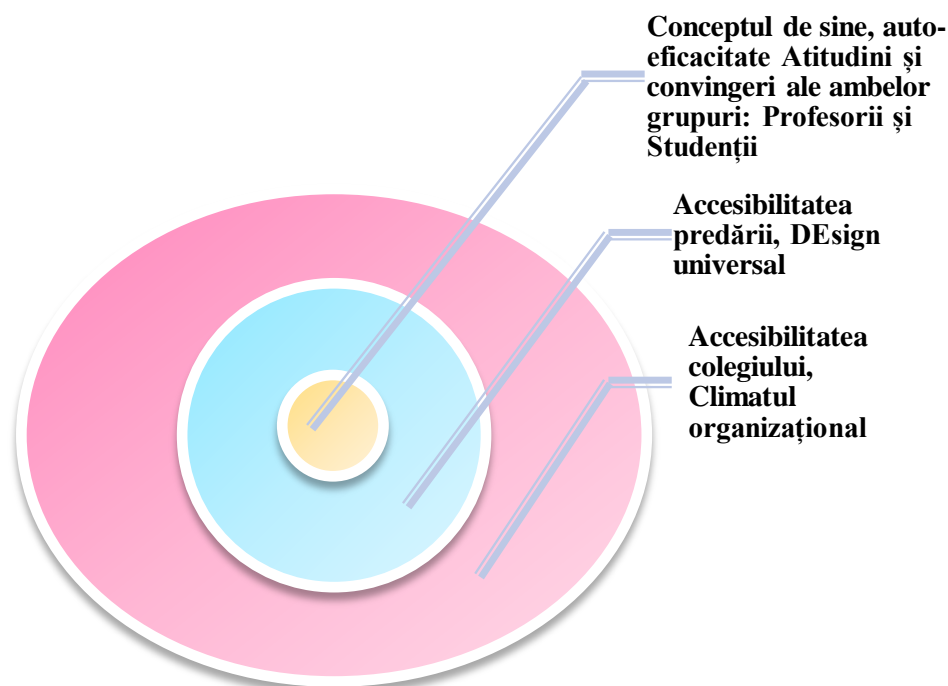
IV.3 Contribuția la cunoașterea teoretică

Un studiu preliminar al accesibilității academice în cadrul colegiilor didactice din Israel, unul dintre puținele studii care au examinat programele de intervenție menite să îmbunătățească accesibilitatea academică după ce au intrat în vigoare în martie 2016 drepturile persoanelor cu dizabilități din învățământul superior.

Studiul actual se bazează pe o combinație de teorii privind climatul organizațional din domeniul comportamentului organizațional (Bitsani, 2013) și teoria sistemelor generale (Bertalanffy, 1968) și teoriile legate de educație și psihologie, inclusiv teoria lui Bandura despre învățarea cognitive-socială (Bandura 1986, 1997), teorii de auto-eficacitate bazate pe teoria lui Bandura și teoria lui Lazarus și Folkman (1984) de a face față stresului și provocărilor. S-a realizat obinarea de teorii din mai multe domenii, iar dezvoltarea unui model de intervenție bazat pe aceste teorii este unică.

IV.4 Contribuția la cunoștințele practice: Modelul Circle of Hope

Instituțiile academice care promovează incluziunea și egalitatea de șanse a populațiilor dezavantajate, inclusiv a studenților cu dizabilități și care încearcă să-și îmbunătățească climatul de accesibilitate și de predare accesibilă elimină obstacolele în calea includerii studenților în programele de formare a cadrelor didactice și în ocuparea forței de muncă. Modelul " Circle of Hope" este un model comun destinate tandemului student-profesor care se bazează pe teoria sistemelor generale (Zafir, 2018). Acest model subliniază faptul că sistemele sunt implicate în mod inerent în tranzacțiile și legăturile reciproce care au efecte reciproce directe și indirecte asupra tuturor celor implicați.

Figure 2.IV: Modelul Circle of Hope

IV.5 Recomandări pentru studiile viitoare

Studiile viitoare ar trebui să includă un grup mai mare de participanți, profesori și studenți. Deoarece cercetarea a fost efectuată într-un singur colegiu din Israel, se recomandă ca viitoarele studii să extindă numărul colegiilor de formare a cadrelor didactice și să includă și alte colegii de formare a cadrelor didactice care aplică programul de intervenție "Siftah" și alte colegii.

Bibliografie

- Arnett, J. J. (2010). *Adolescence and emerging adulthood: A cultural approach* (4th ed.). Boston: Prentice Hall.
- Arnett, J.J. (2012). *Human development: A cultural approach*. New York: Pearson.
- Bandura, A. (1977). Self-efficacy: Toward a unifying theory of behavioral change. *Psychological Review*, 84(2), 191.
- Bandura, A. (1986). *Social foundations of thought and action: A social cognitive theory*. New York: Prentice-Hall.
- Bandura, A. (1997). *Self-efficacy: The exercise of control*. New York, NY: Freeman.

- Bandura, A. (2001). Social cognitive theory: An agentic perspective. *Annual Review of Psychology*, 52, 1-26.
- Bandura, A. (2006). Toward a psychology of human agency. *Perspectives on psychological science*, 1(2), 164-180.
- Bar-Lev, L., Keren-Abraham, Y., Haber, Y., & Admon-Rik, G. (Eds.) (2015). Report on persons with disabilities in Israel 2015. Jerusalem: Commission for Equal Rights of Persons with Disabilities, Ministry of Justice. [In Hebrew]
- Bertalanffy, L. (1972). General systems theory. *The Academy of Management Journal*, 15(4), 407-416.
- Bitsani, E (2013). Theoretical approaches to the organizational culture and the organizational climate: Exploratory research examples and best policies in health care services. *Journal of Human Resource Management*, 1(4), 48-58.
- Bourke, A., Strehorn, K., & Silver, P. (2000). Faculty members' provision of instructional accommodations to students with learning disabilities. *Journal of Learning Disabilities*, 33, 26-32.
- Cinamon, R. G. (2014). Theoretical and practical aspects in the career development of youth with special needs. In Most, T. and Ringwald-Frimerman, D. (Eds.), *Rehabilitation and Education of hard of hearing and deaf children and adolescents: theoretical and practical implications* (pp. 384-411). Tel Aviv: Mofet. (Hebrew).
- Cohen, L., Manion, L., & Morrison, K. (2013). *Research methods in education*. London and New York: Routledge.
- Commission for Equal Rights of Persons with Disabilities website, Ministry of Defense. Retrieved _____ from: <http://www.justice.gov.il/En/Units/CommissionEqualRightsPersonsDisabilities/Pages/About-the-Commission-for-Equal-Rights-of-Persons-With-Disabilities.aspx>
- Creswell, J. W. (2009). *Research design: Qualitative, quantitative, and mix methods approaches* (3rd ed.). Thousand Oaks, CA: Sage.
- Creswell, J. W., & Plano Clark, V. L. (2006). *Designing and conducting mixed methods research*. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Creswell, J. W., Klassen, A. C., Plano Clark, V. L., & Smith, K. C. (2011). *Best practices for mixed methods research in the health sciences*. Bethesda, MD: Office of Behavioral and Social Sciences Research, National Institutes of Health. Retrieved from <https://obsr.od.nih.gov/training/online-training-resources/mixed-methods-research/>

- Denzin, N. K., & Lincoln, Y. S. (2011). *The SAGE handbook of qualitative research*. Thousand Oaks, CA: Sage Publications.
- Deshler, D. D., Ellis, E. S., & Lenz, B. K. (1996). *Teaching adolescents with learning disabilities*. Denver, CO: Love Publishing Company.
- Desivilya, S. H., Raz, M., & Rottman A. (2013) *An occupational support center for graduates with Learning disabilities in the Tel- Hai College*. Israel: The National Insurance Institute Research and Planning Administration Division for Service Development.
- Friedman, Y. (2005). *Measurement and assessment of social and educational programs*. Jerusalem: Henrietta Szold Institute. [Hebrew].
- Hall, R. M., & Sandler, B. K. (1982). *The classroom climate: A chilly one for women?* Washington, DC: Project on the Status and Education of Women, Association of American Colleges.
- Hess, I., Ron, R., Merk-Zigdon, N., & Gilat, Y. (2014). *Attitudes of the academic and administrative faculty at Levinsky College of Education on the inclusion of students with special needs in training and teaching*. Research report – Part 1. Tel Aviv: Research Assessment and Development Authority, LevHinsky College. [In Hebrew]
- Hirschi, A. (2010). Positive adolescent career development: The role of intrinsic and extrinsic work values. *Career Development Quarterly*, 58 (1), 276-287.
- Hirschi, A. (2012). Callings and work engagement: Moderated mediation model of work meaningfulness, occupational identity, and occupational selfefficacy. *Journal of Counseling Psychology*, 59 (3), 479
- Holton, E. (Ed). (1999). *Managing the transition to employment*. *Journal of Career Planning & Employment*, 59(3), 28-31.
- Israel's Government's laws for equal rights for persons with disabilities 1988; 2005; 2008; Retrieved From: <http://www.kolzchut.org.il/he/>
- JDC-Tevet (n.d.). *Rampa Project 2014*. Retrieved from www.tevet4u.org.il
- Kanfer, R., & Hulin, C. L. (1985). Individual differences in successful job searches following lay-off. *Personnel psychology*, 38(4), 835-847.
- Law of Equal Rights of Persons with Disabilities 5758-1988, Amendment No. 2 5765-2005 (updated August 21, 2016). Retrieved from

<http://www.justice.gov.il/Units/NetzivutShivyon/MercazHameidaLenegishut/HakikatNegishut/HukimTakanotUtkanim/Pages/HokShivionZchuyotLeanashimImMugbalut.aspx> [In Hebrew]

Lazarus, R. S., & Folkman, S. (1984) *Stress appraisal and coping*. New York: Springer Publishing Comp.

Lazarus, R. S. (1993). Coping theory and research: Past, present, and future. *Fifty years of the research and theory of RS Lazarus: An analysis of historical and perennial issues*, 366-388.

Lent, R. W., Morrison, A. M., & Ezeofor, I. (2014). The career development of people with disabilities: A social cognitive perspective. In D. R. Strauser (Ed.), *Career development, employment, and disability in rehabilitation: From theory to practice* (pp. 113-124). New York: Springer.

Leyser, S. (2011). Factors that promote or inhibit inclusion of students with disabilities in higher education: An international look. In G. Avisar, Y. Leyser & S. Reiter (Eds.), *Combinations: Educational and social systems* (pp. 345-379). Haifa: Achva. [In Hebrew]

Leyser, Y., & Greenberger, L., (2008). College students with disabilities in teacher education: faculty attitudes and practices. *European Journal of Disabilities Education*, 23, 237-251.

Patton, M. Q. (2002). *Qualitative research & evaluation methods*. Thousand Oaks, CA: Sage.

Reiter, S., & Schalock, R. L., (2008). Applying the concept of quality of life to Israeli special education programs: A national curriculum for enhanced autonomy in students with disabilities. *International Journal of Rehabilitation Research*, 31, 13-21.

Rimmerman, A., Avrami, S., & Arten-Bergman, T. (2007). Policy on people with disabilities: From social legislation to legislated rights. In A. Avrami, G. Gal & Y. Katan (Eds.), *Designing social policy in Israel: Trends and issues* (pp. 207-308). Jerusalem: Taub Center for Social Policy Studies in Israel. [In Hebrew]

Rosenthal, R. (1987). Pygmalion effects: Existence, magnitude, and social importance. *Educational Researcher*, 16, 37-40.

Saks, A. M., & Ashforth, B. E. (2002). Is job search related to employment quality? It all depends on the fit. *Journal of Applied Psychology*, 87, 646-654.

Saks, A. M., Zikic, J., & Koen, J. (2015). Job search self-efficacy: Reconceptualizing the construct and its measurement. *Journal of Vocational Behavior*, 86, 104-114.

- Schein, E. H. (2010) *Organizational culture and leadership* (4th ed.). San Francisco, CA: Wiley.
- Shkedi, A. (2003). *Words of meaning: Qualitative research theory and practice*. Tel Aviv: Ramot. [in Hebrew].
- Shkedi, A. (2005). *Multiple case narrative: A qualitative approach to studying multiple populations*. Jerusalem: Hebrew University of Jerusalem. [in Hebrew]
- Shkedi, A. (2011). *The meaning behind the words: Methodologies of qualitative research: Theory and practice*. Tel Aviv: Ramot, Tel Aviv University. [In Hebrew]
- Strauser, D. R., & Berven, N. L. (2006). Construction and field testing of the job seeking self-efficacy scale. *Rehabilitation Counseling Bulletin*. 49(4), 207-218.
- Tabakman, M. (2008). Accessibility of higher education services from theory to practice. *Inyan Shel Gisha* [A Matter of Approach: Journal on Accessibility for People with Disabilities], 8, 35-41. [Hebrew]
- Talmor, R. (2007). Teachers' attitudes toward inclusion of students with special needs in regular classrooms. In S. Riter, Y. Leyser, and G. Avishar (Eds.), *Combinations: Learning with disabilities* (pp. 157-196). Haifa: Ahiya. [Hebrew]
- Zafir, E., (2018) "Attitudes Towards the Chances of Success of Students with Disabilities " *Journal of the European proceeding of social & behavioral sciences ERD2018* (in print)
- Zakash, D., & Shroyer, N. (2009). *Academic, physical and human accessibility as an enabler of participation of students with disabilities in institutions of higher education: A research report*. Haifa: Haifa University. [In Hebrew]